(המשך מעמוד 15)

מיסעדה טובה, ובה חסילונים וסרטנים. מסביבנו ישבו סועדים בני־המקום: פיטפטתי איכשהו עם המלצרים בער־בית, שתינו יין לטרון, חגגנו.

(בכל ירדן היין ה„מקומי" בא מכר־מיון ומלטרון, הנחשבות שתיהן כשטח ירדני כבוש. לכן הסחורה מותרת).

ארוחה טובה מאוד, יין, המישפחות הערביות מסביב, הרגשה של חווייה ראשונית — הייתי במצב־רוח טוב כאשר קמנו בחצות לחזור למלון. ואז חיכתה לנו חוויה פחות נעימה.

הלכנו שוב בטיילת. מיהרנו בשל הקור. הרגשנו שמכונית עוקבת אח־רינו. חשבנו, כמובן, שזוהי מכונית של המישטרה. המישטרה ידעה מי אני והיכן אני נמצא. אבל זאת לא היתה מכונית של המישטרה או שרות־הביטחון. (בכל שהותי בת שיבעת־הימים בירדן לא הבחנתי אף פעם אחת בפיקוח מישטרתי. הוא היה קיים, אך הוא היה דיסקרטי מאוד).

המכונית שעקבה אחרינו היתה מונית רגילה. אחרי שעשתה כמה סיבובים, היא עצרה במרחק־מה לפנינו, מתחת לפנס. כשעברנו על פניה, ראינו שהנהג הפשיל את מיכנסיו ואונן.

אנה פונגר נתקפה בהלה. החשנו את צעדינו, אך הנהג לא הירפה. הוא נסע בהילוך אחורי לידינו, ואף נכנס אחרינו למיגרש־החניה שלפני המלון. חששנו שמה ירדוף אחרינו אל תוך המלון עצמו. אולם הוא השמיע קללה והסתלק, אנה המשיכה לשקשק.

עקבה, מראה ממערב
המעבורת מנואיבה החזירה את האחדות

הגבול הסעודי

ב בוקר הלכנו לסייר בעקבה. במה היא דומה לאילת ובמה היא שונה ממנה?

כמו אילת, עקבה היא עיר של תיירות ועיר של נמל. אלא שהיחס בין השתיים הוא הפוך. בעוד שאילת היא עיר של תיירות, שיש בה גם נמל מדולדל, עקבה היא עיר־נמל, שיש בה גם תיירות.

מיתקני התיירות של עקבה יפים ומושכים, אך אינם יכולים להתחרות באילת. אומנם, יש בת־מלון נעימים, אך אין הם מגיעים למדרים של מלונות אילת. ואילו הנמל של עקבה הוא ענקי.

עיר־נמל אמורה להיות פרועה ומלוכלכת. מבחינה זו, עקבה היא הפתעה. העיר נקיה להפליא. במרכזה כיכר קטנה, המוקפת בנקים וחנויות. הכל שקט ומסודר.

כמו בכל ירדן, התנועה ממושמעת מאוד. נהג־המונית, שהתבקש על־ידינו להביא אותנו לבנק ולהמתין כמה דקות בחוץ, עד שנחליף כסף, סירב בהחלט: אסור. הוא המשיך עד שמצא מקום־חניה מותר, ושם המתין.

החלק הזה של העיר דומה לרמאללה או לבית־לחם, חוץ מהסדר המופתי, כמובן.

ביקשתי את הנהג להוביל אותנו אל הגבול הסעודי. רציתי להצטלם בנקו־דת־הגבול.

נסענו לאורך הים. המרחק מעקבה לגבול הוא 22 קילומטרים — ולכל האורך הזה מתמשך נמל־עקבה. הוא צר וארוך. ומחולק לתריסר נמלי־מישנה, אשר לכל אחד תפקיד משלו. יש נמל מיוחד לאשלג בתיפזורת (לחב־רת־האשלג הירדנית יש במקום מיפעל גדול לעיבוד אשלג מים־המלח). החו־מר מועבר בצינור, מעל לכביש, ישר אל בטן האוניות.

גם בנמלים שוררים סדר מופתי ונקיון, שהתאימו לגרמניה.

מרחוק, מעבר למיפרץ, נראתה בבירור טאבה. יומיים לפני־כן, בטיסה מקאהיר לעמאן, ראיתי את האיזור הזה מתחתיי, כמו על כף־היד, וניתן היה לראות בבירור את המלון, את הכפר של נלסון ואת העצים, שעליהם מסתמכים הצדדים בוויכוח.

„למי אתה חושב שהיא שייכת, לישראל או למצריים?" שאלתי בתמי־מות את הנהג הירדני.

„היא שייכת למצריים!" פסק בלי היסוס. הנהג, שגם הוא מאיזור פטרה, למד בבית־הספר התיכון של עקבה. האנגלית שלו טובה — ככלל דוברים בירדן אנגלית הרבה יותר טובה מזו השגורה בפי השיכבה המקבילה במצריים.

האיש הצעיר עובד בשתי עבודות — כמכונאי במיפעל־האשלג וכנהג מונית. המכונית שייכת לו. היא קטנה, אך מטופלת היטב. לדבריו היא שווה 3500 דינר — כ־14 אלף דולר. הוא בן 23, ושואל את אנה על הסיכויים להמשיך בלימודים בגרמניה.

בהמשך הדרך ראינו את המעבורת של נואיבה. זוהי ספינה יפה, גדולה מכפי ששיערתי, ויש בה כניסה למ־כוניות. לאחר מכן שמעתי שהיא עומדת לחולל מהפכה בעולם הערבי, מפני שהיא מחזירה לו את האחדות, שנותקה על־ידי ישראל. מכונית יכולה עתה לנסוע מקאהיר לבגדאד, לדמשק או לאנקרה — ולמעשה גם מקאהיר לפאריס. אילו סללה ישראל כביש אכסטריטוריאלי ליד אילת, שיחבר את הכביש חוצה־סיני הנבנה עתה על־ידי המצרים עם הכביש הירדני, היתה גם המעבורת היקרה מיותרת.

לא הצטלמתי ליד הגבול, כי הנהג אמר שזה לא כדאי. אסור. אילו ידע שאני ישראלי, היה מתרגש כפליים.

הוד מלכותו

ב עוד שאנה פונגר חזרה למלון כדי להתרחץ בבריכה ובים (השמש היתה חמה, ואפשר היה ללבוש בגד־ים) הלכתי לטפל ברשמקול שלי.

בערב, כשלבי היה טוב עלי, שכחתי במיסעדה את רשם־הקול הקטן, שבו אני נוהג להקליט את הרשמים שלי במסעות. בבוקר הלכתי למיסעדה כדי לחפש אותו, ואמרו לי שהמנהל איננו, ורק בצהריים ניתן יהיה לדעת אם נמצא המכשיר. כשבאתי בצהריים, אחרי הסיור, אמר לי המלצר שהוא לא נמצא.

(המשך בעמוד 25)

אופקים חדשים לעסקים

בנין המשרדים המפואר מעל השקם

ברח' אבן גבירול בתל־אביב

בית לייף

מוכן להשכרה

ניתן לבקר במקום בימים א'־ה בשעות 8—16

לפנות למר אלי קליין בקומה 18 בבנין

טלפון: 03) 2 5 3 2 0 3

למכירה גם קומות שלמות

כניסה מיידית

קבע את משרדך בבנין היפה ביותר בעיר